

[Adam Møller.]

sættelse af tjenestemandspensionsbidraget. Så sent som i foråret 1966 blev der givet tilsagn om en forhandling om en begyndende nedsættelse af disse bidrag. Det er altså en sådan forhandling med de forhandlingsberettigede organisationer, der nu er resulteret i disse lovforslag fra ministerens side, og man er nået frem til, at nedsættelsen skulle være $\frac{1}{2}$ pct. Det er glædeligt, at der er enighed mellem organisationerne og ministeren om dette resultat; man kunne måske ellers have fundet, at det ikke ville have været urimeligt, om nedsættelsen havde været noget større — men det er naturligvis gået ind som et led i de samlede forhandlinger, og jeg kan da glæde mig over, at økonomiministeren har givet tilsagn om, at størrelsen af den nedsættelse, der kan blive tale om fremover, vil blive taget op igen til nye forhandlinger i foråret 1968.

Jeg vil hermed gerne anbefale, at lovforslagene nyder hurtig fremme.

Ømann: Disse lovforslag er tilsyneladende enkle og beskedne, men de rammer alligevel midt i et meget kompliceret spørgsmål, hvis løsning nu trænger sig på, nemlig hele spørgsmålet om tjenestemandspensionernes samordning med den udvikling, der har foregået og skal foregå på folkepensionsområdet og på tillægspensionsområdet.

Der er jo ikke sket noget reelt på dette område siden lønningsloven af 1958. Dengang tog man folkepensionens mindstebeløb i betragtning ved fastsættelsen af tjenestemandspensionerne; samtidig fastlagdes tjenestemændenes eget bidrag til 4 pct., og det bestemtes, at tjenestemænd på lige fod med andre skulle svare folkepensionsbidrag, som imidlertid dengang kun udgjorde 1 pct. Men siden da er der uægtelig sket en del på de andre pensionsområder. Der er sket lempelse for andre pensionister, så at de kan supplere deres indkomst med indtægtsbestemt folkepension, og der er gennemført regler om etapevis overgang til fuld ikke-indkomstreguleret folkepension fra 1970, og disse goder har tjenestemændene jo ikke andel i. Derimod er det skattemæssige bidrag til folkepensionen steget fra den nævnte 1 pct. til nu at udgøre 3 pct., og på den side af regnskabet følger tjenestemændene jo stadig med.

Der har da også fra tjenestemandssorganisationernes side gentagne gange været rejst krav om en genoprettelse af den skete relative forringelse af pensionsvilkårene, og der er i 1965 afgivet en kommissionsbetænkning om tjenestemænds adgang til folkepension og andre offentlige sikringsydelse. Kommissionen anbefalede det såkaldte bruttosamordningsprincip, der gik ud på at opretholde tjenestemandspensionen i sin nuværende skikkelse, men således, at de offentlige sikringsydelse skulle afkortes i pensionen. Det forudsås samtidig, at der skulle ske en afvikling af egetbidraget inden 1970. Nu har man altså ikke villet vente længere, men man har taget hul på spørgsmålet i forbindelse med en ordinær overenskomstsituation, og det resultat, der er opnået, må vel bedømmes som et led i det samlede forhandlingsresultat, selv om man med en vis ret kan bestride, at dette spørgsmål har nogen direkte tilknytning til de løbende lønsspørgsmål. Hvis afviklingen, som kommissionen har anbefalet det, skal ske inden 1970, ja, så må resultatet nok betegnes som noget beskedent, men der er jo nok betænkelighed ved at ændre ved procentsatsen under disse omstændigheder. Spørgsmålet om en videre afvikling bliver rejst igen i foråret 1968, men der kan jo nok være anledning til i udvalget at drøfte nærmere, hvordan tidstabelen vær være.

Jeg skal i øvrigt tilsige mit partis støtte til en velvillig og også hurtig behandling, da der jo er lønreguleringer tilbage til 1. april 1967 forbundet med disse to lovforslag.

Bernhard Baunsgaard: Da hr. Svend Haugeard ikke kan være til stede i dag på grund af rejse, skal jeg på det radikale partis vegne sige nogle ganske få ord om de foreliggende lovforslag.

Vi må jo håbe, at tjenestemandskommissionen engang bliver færdig med sit arbejde, så vi kan få hele dette problem endeligt løst. Nu skal jeg ikke ved denne lejlighed indlede en større diskussion om tjenestemændenes forhold, men jeg kan dog ikke lade være at sige nogle ganske få ord om hele forholdet.

Den højtærede minister foreslår her, at tjenestemændene fortsat skal betale for noget, som de ikke får, nemlig fuld indtægtsbestemt folkepension. Til gengæld skal tjenestemændene betale noget mindre for